

Sygn. akt VIII C 2560/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 5 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 czerwca 2017 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w W.

przeciwko S. P.

o zapłatę

zasądza od pozwanego S. P. na rzecz powoda (...) spółka z o.o. w W. kwotę 759,19 zł. (siedemset pięćdziesiąt dziewięć złotych dziewiętnaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 407 zł. (czteryście siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2560/16

UZASADNIENIE

W dniu 26 stycznia 2016 roku powód (...) spółka z o.o. z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu S. P. powództwo o zapłatę kwoty 759,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwany zawarł z (...) S.A. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych, na dowód czego pierwotny wierzyciel wystawił polisę nr (...) obejmującą ochroną samochód S. (...) o nr rej. (...). Ochrona ubezpieczeniowa obejmowała okres od 13 września 2013 r. do 12 września 2014 r. Składka z tytułu powyższej umowy miała zostać zapłacona w ratach, jednak pozwany nie zapłacił wszystkich rat, w związku z czym powstało zadłużenie w wysokości 606,20 zł. W dniu 23 czerwca 2015 r. (...) S.A. przelał na rzecz powoda wierzytelność przysługującą wobec pozwanego.

(pozew k. 2- 4)

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi Rejonowemu z uwagi na to, że roszczenie powoda budziło wątpliwości odnośnie wysokości żądanych odsetek.

(postanowienie k. 8 v.)

W pozwie wniesionym na urzędowym formularzu strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu powód wyjaśnił, że do 31 grudnia 2015 r. dochodzi od pozwanego zapłaty odsetek ustawowych, a od 1 stycznia 2016 r. odsetek ustawowych za opóźnienie. Ponadto strona powodowa wyjaśniła, że na dochodzoną kwotę składa się 606,20 zł. tytułem należności głównej oraz 152,99 zł. tytułem skapitalizowanej kwoty odsetek ustawowych wyliczonych za okres od 14 września 2013 r. do 25 stycznia 2016 r.

(pozew wniesiony na urzędowym formularzu k. 11- 13)

W dniu 2 sierpnia 2016 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 4683/16), którym zasądził dochodzoną pozvem kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 36)

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, zaskarżając go w całości. Strona pozwana podniosła zarzut braku legitymacji procesowej czynnej z powodu niewykazania przejścia wierzytelności dochodzonej pozvem na stronę powodową, jak również zarzut niewykazania istnienia roszczenia zarówno co do zasady, jak i wysokości. W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanego przedstawił obszerny wywód prawny mający wskazywać, że przedstawiona przez stronę powodową umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem są niewystarczające do wykazania przejścia wierzytelności z pierwotnego wierzyciela na powoda.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 47- 50)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 77)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. P. zawarł z (...) S.A. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych, obejmującą ochroną samochód S. (...) o nr rej. (...) na okres od 13 września 2013 r. do 12 września 2014 r. Składka z tytułu powyższej umowy w wysokości 606,20 zł. miała zostać zapłacona w 2 ratach, obie raty w kwocie po 309,92 zł., pierwsza rata płatna do 13 września 2013 r., a druga płatna do 13 marca 2014 r. Na dowód zawarcia powyższej umowy pierwotny wierzyciel wystawił polisę nr (...).

(polisa k. 27, pismo Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego k. 72- 73)

W dniu 23 czerwca 2015 r. (...) S.A. zawarł z (...) spółka z o.o. umowę sprzedaży wierzytelności, w tym wierzytelności przysługującej wobec pozwanego.

(umowa sprzedaży wierzytelności nr (...) k. 28- 30, wyciąg z załącznika k. 31)

Pismem z dnia 13 lipca 2015 r. (...) spółka z o.o. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 733,43 zł. tytułem zadłużenia wynikającego z umowy ubezpieczenia nr (...)

(przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 32)

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny oraz na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia.

Na rozprawie w dniu 2 lutego 2017 r. Sąd oddalił wniosek o wydanie postanowienia dowodowego, o którym mowa w pkt. 5 pisma pełnomocnika powoda z 2 listopada 2016 r., gdyż w ocenie Sądu, o czym będzie mowa obszerniej poniżej, strona powodowa w wystarczający sposób wykazała swoje uprawnienie do wytoczenia przedmiotowego powództwa.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od S. P. kwoty 759,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem składki wynikającej z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego S. (...) o nr rej. (...) na okres od 13 września 2013 r. do 12 września 2014 r. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa podniósł zarzut braku legitymacji procesowej czynnej oraz zarzut niewykazania istnienia roszczenia zarówno co do zasady, jak i wysokości.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

Stosownie zaś do treści art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się na okres 12 miesięcy.

W ocenie strony pozwanej (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. nie miał legitymacji do wytoczenia przedmiotowego powództwa z powodu niewykazania przejścia wierzytelności dochodzonej pozwem na stronę powodową. Zdaniem Sądu takie stanowisko nie może znaleźć aprobaty, gdyż powód załączył do pozwu wniesionego na urzędowym formularzu wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności nr (...) zawartej w dniu 23 czerwca 2015 r. pomiędzy (...) S.A., czyli pierwotnym wierzycielem, a (...) spółką z o.o. Powyższy wyciąg został potwierdzony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda, będącego radcą prawnym. W ocenie Sądu podniesiona przez stronę pozwaną okoliczność wymazania z umowy ceny nabycia wierzytelności nie ma wpływu na skuteczność przeniesienia wierzytelności na powoda. Powyższe wynika z możliwości zachowania przez stronę powodową przysługującej jej tajemnicy handlowej, na co zresztą powód powołał się wyraźnie w jednym ze swoich pism procesowych. (...) spółka z o.o. udowodniła, że powyższa umowa sprzedaży wierzytelności obejmowała również wierzytelność przysługującą wobec S. P., poprzez złożenie wyciągu z załącznika do wskazanej umowy. Ze znajdującego się na karcie 31 powołanego dokumentu jasno wynika, że przedmiotem cesji była wierzytelność przysługująca wobec pozwanego w kwocie 606,20 zł., czyli odpowiadającej dochodzonej należności głównej, z umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą (...). Także wyciąg z załącznika do wskazanej umowy, podobnie jak sama umowa, został potwierdzony przez pełnomocnika powoda, będącego radcą prawnym.

Również drugi zarzut podniesiony przez pozwanego nie zasługuje w ocenie Sądu na uwzględnienie. Zdaniem strony pozwanej powód nie udowodnił istnienia roszczenia zarówno co do zasady, jak i wysokości. Z powyższym stanowiskiem nie sposób się zgodzić. Do pozwu złożonego na urzędowym formularzu strona powodowa załączyła potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia nr (...). Również na wniosek powoda do akt zostało złożone pismo Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego znajdujące się na karcie 72- 73, z którego jasno wynika, że samochód S. (...) o nr rej. (...) był objęty ochroną ubezpieczeniową przez okres od 13 września 2013 r. do 12 września 2014 r. świadczoną przez (...) S.A. Zatem nie ulega wątpliwości, że S. P. łączyła z pierwotnym wierzycielem umowa ubezpieczenia, a zatem strona powodowa udowodniła istnienie roszczenia co do zasady. Z dowodu, o którym była już mowa powyżej, a mianowicie potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia nr (...) wynika również wysokość składki, którą był zobowiązany zapłacić pozwany. Wymieniona polisa wskazuje wyraźnie, że składka z tytułu przedmiotowej umowy w wysokości 606,20 zł. miała zostać zapłacona w 2 ratach, obie raty w kwocie po 309,92 zł., pierwsza rata płatna do 13 września 2013 r., a druga płatna do 13 marca 2014 r.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie). Jak już była o tym mowa powyżej składka z tytułu umowy ubezpieczenia miała zostać

zapłacona w 2 ratach, pierwsza rata płatna do 13 września 2013 r., a druga płatna do 13 marca 2014 r. W konsekwencji powód mógł zasadnie dochodzić kwoty 152,99 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek za okres od 14 września 2013 r. do 25 stycznia 2016 r. oraz domagać się odsetek od należnego mu świadczenia począwszy od dnia 26 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c. Jej zastosowanie jest uzasadnione faktem, że żądanie powoda zostało uwzględnione w całości. Strona powodowa wygrała spór w 100 %, a pozwany przegrał w 100 %. Pozwany winien zatem zwrócić stronie powodowej koszty niezbędne poniesione w celu dochodzenia jej słusznych praw (art. 98 § 3 k.p.c.). Koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 407 zł i obejmowały: opłatę od pozwu – 30 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 360 złotych. Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od S. P. na rzecz powoda kwotę 407 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.